

בעזהש"ת

קונטרס

זיך ג'ט'ן איז נישט די עצה

דער קונטרס איז מערר און מחזק די מאן און ווייב אז זיי זאלן זיך נישט ג'ט'ן, ווייל דאס וועט זיי נאר ברענגען צרות און פראבלעמען און זיי מאכן דאס גיהנום אויף די וועלט. ענדערש זאלן זיי פרוברן מיט אלע פוחות שלום צו מאכן, און אמילד און אנהויב וועט עס זיין שווער, וועט עס אבער צום סוף זיין אסאך בעסער, עס וועט זיי נאר ברענגען אלעס גוטס.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "למה להתגרש" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, נואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רביו, אדוננו, מורינו ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך חסידי ברוסלב - וויליאמסבורג

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים
To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloomingrove
24 Merriewood Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל
מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:
www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

זיך גט'ן איז נישט די עצה

א

יעדער איז אייביג גערעכט. יעדער מענטש, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון און ווי אזוי ער האט עס געטון, וועט ער נאכאלץ אייביג האלטן אז ער איז גערעכט. און אויב וועט ער אמאל זיך קריגן מיט א צווייטן, וועט ער - פארשטייט זיך - ווייטער האלטן אז נאר ער איז הונדערט פראצענט גערעכט און יענער איז זיכער נישט גערעכט.

זיך גוט'ן איז נישט די עצה

און דער אמת איז טאקע אזוי. יעדער מענטש, לויט זיין פּרעספּעקטיוו און לויט זיינע אומשטענדען, איז ער טאקע געווענליך גערעכט מיר וואס ער טוט. אבער דאס מיינט נישט אז אויב דער מענטש וועט זיך האלטן נאר מיט זיין גערעכטיגקייט, דאן וועט ער מצליח זיין אין לעבן. אדרבה, פונקט פארקערט, אויב א מענטש האלט זיך נאר מיט זיינע מיינונגען און פרינציפן, דאן וועט ער געווענליך זייער נישט מצליח זיין. די קאנסקווענצן פון בלייבן אייביג גערעכט, קען זיך ארויסשטעלן צו זיין גאר ווייטאגליך און ברענגען שווערע נאכפאלגן.

גאר שטארק זעט זיך דאס ארויס ווען עס קומט צו "שלום בית". ווען דער מאן אדער ווייב האלטן יעדער איינער אז זיי זענען אויסדרוקליך גערעכט און דער אנדערער איז זיכער נישט גערעכט. יעדער האלט זיך

זיך ג'ט'ן איז נישט די עצה ה

ביי זיינס און קיינער וויל נישט נאכגעבן. אזא לעבן איז בכלל נישט קיין לעבן. דאס איז נאר א ביטערע אנגעווייטאגטע לעבן.

און דאס שטעלט זיך נישט אפ ביי דעם. אויב יעדער האלט זיך ביי זיינס, וועט עס צום סוף אנקומען דערצו אז זיי זאלן באשליסן אז זיי קענען מער נישט לעבן אינאיינעם און זיי מוזן זיך ג'ט'ן חס ושלום.

פון אויבנאויף קען אמאל אויסקוקן ווי דאס איז די ריכטיגע עצה. אויב די צוויי קומען זיך נישט אויס אינאיינעם, זאלן זיי זיך צעטיילן און יעדער זאל זיך זוכן א צווייטן. ווען א מענטש זאל אבער זיך גוט איבערטראכטן די נאכווייען וואס וועלן שפעטער נאכקומען דערפון, דאן וואלט ער נישט געמאכט אזוי שנעל אזא שווערע באשלוס זיך צו ג'ט'ן.

בשעת דער מענטש איז אין פעס און ער איז שטארק
אנגעווייטאגט, קען ער באמת נישט טראכטן געהעריג,
ער וועט מאכן החלטות געבויט נאר אויף די יעצטיגע
געפילן, און ער וועט נישט אין אכט נעמען וואס עס
קען שפעטער ארויסקומען פון דעם. און דעריבער,
אויב עס קומט אריין פאר א מענטש אין קאפ אזעלכע
געדאנקען אז ער וויל זיך ג'ט'ן חס ושלום, דארף ער
גוט געדענקען אז מען קען נישט מאכן אזעלכע
החלטות אויף די אייגענע האנט, דאס מוז מען גוט
אדורכרעדן מיט אן אמת'ן ערליכן איד וואס האט דעם
קאפ אויפ'ן פלאץ און ער קען אנקוקן די מעשה פון
אינדרויסן.

דער אמת איז אז פון סיי וועלכע פראבלעם אויף
דער וועלט איז דא א וועג ארויס. יעדער קאנפליקט
וואס איז דא צווישן מאן און ווייב קען מען פארעכטן

און זיף אויסגלייכן. נאר מען דארף האבן צו דעם אסאך סבלנות, און מען דארף האבן אן ערליכער קלוגער איד וואס קען ווייזן דעם ריכטיגן וועג ארויס. דאס איז אבער קלאר ווי דער טאג אז זיף צו ג'ט'ן איז נישט די עצה.

עס איז נישט פארהאן א זאך אויף דער וועלט וואס איז געשען דורך א צופאל. דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א געוואלדיגע פונקטליכקייט, און יעדע קלייניקייט האט א גענויען חשבון. דאס איז אמת ביי יעדע זאך, און זיכער ביי אזא גרויסע זאך ווי א שידוך, וואס ביי דעם זעט מען אזוי קלאר אז עס איז נישט קיין צופאל אז מען האט פונקט צוזאמגעשטעלט דעם בחור מיט דעם מיידל אז זיי זאלן חתונה האבן אינאיינעם. די נשמה פון א מאן און ווייב זענען געווען אויבן אין הימל איין נשמה, און נאר ווען זיי זענען

אַראַפּגעשיקט געווארן אויף דער וועלט, זענען זיי צוטיילט געווארן צו צוויי אנדערע גופים, אַ האַלבע נשמה איז אַראַפּגעקומען צו איין פאַר עלטערן, און די אנדערע האַלב נשמה איז אַראַפּגעקומען צו אַ צווייטע פאַר עלטערן, און דער אייבערשטער וועט איבערדרייען אַלע וועלטן אַז די צוויי טיילן זאלן זיך צוזאַמקומען און חתונה האָבן, און דאן ווערט עס צוריק פאַראייניגט צו איין גרויסע נשמה.

ווען אַ איד גלייבט דאס באַמונה שלימה וועט ער נישט טראַכטן אַז דער גאַנצער שידוך איז נאר געווען אַ טעות חס ושלום, עס איז נישטא אַזאַ זאך ווי אַ טעות, יעדע זאך האט נאר דער אייבערשטער געפירט. און אויב האט דער אייבערשטער צוזאַמגעשטעלט דעם שידוך, איז זיכער אַז די צוויי וואלטן זיך געקענט אויסקומען צווישן זיך און האָבן אינאַיינעם אַ גליקליך

און פרייליך לעבן און זיך אמת'דיג ליב האבן איינער
 דעם צווייטן. די גאנצע סיבה פארנוואס דאס האט נישט
 פאסירט איז נאר ווייל די פאר-פאלק האט נישט
 באקומען די ריכטיגע אנווייזונגען ווי אזוי זיך
 אומצוגיין איינער מיט'ן צווייטן, און דאס האט
 געברענגט דערצו אז עס זאל זיך אנהויבן קודם קליינע
 קריגערייען און טשעפערייען, ביז עס איז געגאנגען
 אזוי ווייט אז זיי קלערן שוין פון א גוט חס ושלום.

א גוט איז אבער נישט קיין קינדער-שפיל, דאס איז
 ענדערש א שפיל מיט פייער. עס פארברענט דעם מאן,
 די ווייב, און נאך מער פארברענט עס אינגאנצן די
 קינדער. רוב פראבלעמאטישע קינדער קומען פון
 שטיבער מיט גע'גט'ע עלטערן. דאס קינד'ס מח קען
 דאס נישט פארנעמען און דאס לאזט איבער א
 פערמענאנטער שאדן אויפ'ן קינד'ס מח, אזא שאדן

זיף גט'ן איז נישט די עצה

י

וואס מען קען שוין קיינמאל נישט פארעכטן. נישט קיין חילוק ווי אזוי דער גט ווערט אויסגעפירט, אפילו ווען עס ווערט געטון אויף די מערסט פרידליכסטער וועג, וועט עס נאכאלץ גאר שטארק שאטן פאר די קינדער. און פאר דעם אליין וואלטן מען זיך געדארפט צוריק האלטן פון דעם שרעקליכן אקט, בלויז אויף צו ראטעווען די קינדער.

מען קען זיך נישט ארויסדרייען און זאגן אז מען דארף נאר קוקן אויף די אייגענע טובה, איידער מען קוקט אויף די טובה פון די קינדער. "פארנואס דארף איך ליידן וועגן מיינע קינדער?" ווייל ווי נאר א קינד איז געבוירן געווארן, איז ארויפגעפאלן די אחריות אויף ביידע עלטערן צוגלייך זיך צו זארגן פאר דעם קינד, און זיי קענען נישט אראפווארפן די אחריות פון זיך. און דעריבער דארפן זיי גוט געדענקען אז אויב

זיך גוטן איז נישט די עצה יא

וועלן זיי זיך גוטן, וועלן זיי מיט דעם אפ'הרג'נען
זייערע קינדער אויף אייביג, און דאס וועט זיין
גענצליך זייער שולד.

חז"ל זאגן (שבת י:) אז ווען איינער גט זיך פון זיין
ערשטע ווייב, וועט אפילו דער מזבח וויינען אויף
דעם. און אין זוהר הקדוש שטייט (פקודי רנה:) אז
ס'זענען דא צוויי מלאכים וואס זענען געשטעלט
איבער צוועלף טויזנט אנדערע מלאכים און זיי אלע
וויינען און קלאגן אויף די וואס גוטן זיך.

און זיי האבן אסאך אויף וואס צו וויינען. א מענטש
כאפט גארנישט וואסערע שאדניס ער טוט אפ מיט
דעם פאר זיך אליין, און פאר אזויפיל אנדערע. א
מענטש דארף קוקן אביסל אויף די ווייטערדיגע צייט,
נישט נאר אויף די יעצטיגע מאמענט. דער מח
פארנארט דעם מענטש אז קודם זאל מען זיך גוטן

זיך גט'ן איז נישט די עצה

כאטש פאר א שטיק צייט, כאטש פאר א וואך, חודש
אדער יאר, און נאכדעם וועט מען שוין זען ווי אזוי
זאכן וועלן זיך אויסארבעטן, און דאן וועט מען אפֿשר
קענען צוריקגיין. דאס איז אַבער זייער פֿאלש
געטראַכט. ווי לאנג מען איז נאך צוזאמען איז זיכער
אלעמאל דא א וועג ווי אזוי צוריק צו שטעלן די שלום
בית אויפֿן שַענֶסטן פֿארנעם. אַבער די מינוט וואס מען
גט זיך איז דער געשעפֿט געשלאָסן, עס וועט שוין
קיינמאל זיך צוריק שטעלן אזוי ווי פֿריער. דער שאַדן
איז שוין אַפֿגעטון געוואָרן.

אויב האט איר חתונה געהאט אינאיינעם דאן איז
הונדערט פֿראַצענט זיכער אז ס'איז דא א וועג ווי אזוי
איר זאלט קענען האבן א גליקליך לעבן אינאיינעם, אז
ביידע זאלן אַמת'דיג זיין צופֿרידן אין דעם
געמיינזאמען לעבן. נישט קיין חילוק וויפֿיל מענטשן

האבן אייך געזאגט אנדערש, נישט קיין חילוק וויפיל מענטשן האבן שוין פרובירט אייך צו העלפן און מאכן שלום, נישט קיין חילוק וויפיל מאל איר האט שוין אליין פרובירט און נישט מצליח געווען, נאכאלץ איז זיכער דא א וועג צו שלום. איר דארפט נאר גוט זוכן און טרעפן אן אמת'ן ערליכן איד, א גרויסער צדיק, וואס וועט אייך קענען ארויפפירן אויפ'ן ריכטיגן וועג אז איר זאלט קענען טוישן אייער צוגאנג איינער צום צווייטן, אז איר זאלט זיך נעמען ערנסט אין די האנט אריין און אנהויבן ארבעטן אויף די שלעכטע מידות, זיך אויפצוהערן זיך צו קריגן און נישט נאר וועלן אויספירן שטענדיג.

עס איז טאקע נישט גרינג, עס פארלאנגט זיך אסאך ארבעט אויף דעם, עס לוינט זיך אפער די ארבעט. ווי שווער און ביטער עס איז אייך יעצט ווען איר זענט

צוזאמען, וועט עס נאך זיין אסאך ערגער און שווערער
אויב וועט איר זיך ג'ט'ן חס ושלום. דאס איז בכלל
נישט קיין עצה.

ב

”איך האב שוין גארנישט וואס צו פארלירן” – דאס
איז דער אויסדרוק וואס מען הערט פון מענטשן
וועלכע ווילן זיך ג'ט'ן. וואס קען מען שוין פארלירן?
אונזער לעבן איז סיי ווי א גיהנום, עס איז נישט דא
קיין שלום בית, מען קריגט זיך א גאנצן טאג, מען האט
זיך נישט ליב, מען פארשטייט זיך נישט איינער דעם
צווייטן; טא, וואס קען שוין זיין ערגער פון דעם? דער
ג'ט וועט שוין נישט קענען מאכן ערגער; אויב עפעס,
וועט עס נאר בעסער מאכן.

דאס איז אבער זייער א פאלשער וועג פון טראכטן.
איר דארפט וויסן אז וויפיל ביטערניש איר זענט שוין

דורך ביז יעצט, ווייסט איר נאך גארנישט וואס ביטער מייןט. איר האט נישט קיין אנונג די ביטערניש וואס ווארט אייך אפ נאכ'ן גוט. און ספעציעל אויב ס'זענען שוין דא קינדער. דער גוט וועט אפ'הרג'נען זייער לעבן אויף אייביג, און אפילו פאר אייך אליין וועט דאס זיין די ערגסטע זאך.

דער מאן וועט אריינפאלן אין שאול תחתית און עובר זיין אויף הארבע עבירות. די פרוי וועט אויך אַנקומען אין תהום. און די קינדער וועלן ווערן ארויסגעווארפן ווי מיסט אויפ'ן גאס.

קינדער וואס האלטן מיט א קריגעריי צווישן עלטערן און משפחה, ווערט זייער לעבן אינגאנצן רואינירט. דאס איז באַאמת נישט נאר ביי א גוט, נאר סתם אזוי ווען עלטערן קריגן זיך אין פארענט פון די קינדער איז דאס ממש סם המות פאר זיי. זיי באקומען אן

אינערליכע פּחד וואס שְעדיגט זייער מח. זיי קענען זיך מער נישט קאנצעטרירן אויף אַ זאך, און זיי פּאַרלירן גענצליך זייער זעלבס-זיכערקייט.

עלטערן דארפן זיין אַ ביישפּיל פאר די קינדער. אויב עלטערן לעבן אינאיינעם בְשלוּם, זיי האבן זיך ליב און זענען זיך מְכבד איינער דעם צווייטן, זיי זענען איבערגעגעבן איינער פּאַרן צווייטן. זיי לעבן אַ בְשׁוּתָפוּת'דיגע לעבן אז זיי זענען אייניגע שׁוּתָפּים אין יעדע זאך סיי ווען עס גייט גוט און סיי ווען עס גייט נישט גוט, נישט אז ווען עפּעס גייט נישט גוט ווארפּט מען ארויף די שולד איינער אויפ'ן צווייטן. קינדער וואס וואקסן אויף אין אַזאַ סאַרט שְטוב, זענען געזונטע קינדער - פיזיש און גייסטיש. זיי האבן אין זיך אַ שְטאַרקייט און אַ זעלבס-זיכערקייט, און זיי קענען נאכדעם אליין אויפְשטעלן אַ פּרישע געזונטע אידישע

שטוב, און זיי וועלן אויך קענען אויפציען געזונטע און
ערליכע אידישע קינדער.

ווען די עלטערן זענען אבער עקשנים, זיי ווילן זיך
נישט ארויסהעלפן איינער דעם צווייטן. נאר
פארקערט, זיי זוכן ווי אזוי צו טשעפענען און מצער
זיין איינער דעם צווייטן. וועלן די קינדער זען דעם
שלעכטן ביישפיל, און זיי וועלן שוין אויך נישט קענען
אויפשטעלן א נארמאלע אידישע שטוב.

קומט אויס אז ווען עלטערן קענען זיך שטארקן
אויף זייער שלעכטע מידות און נאכגעבן איינער פאר'ן
צווייטן, און נישט אזוי שטארק שטיין אויף די אייגענע
רעכטן, נאר פרוברן ווי מער צו פארגעבן און זיך נישט
קריגן. האבן זיי מיט דעם געהאלפן זיך אליין, זייערע
קינדער, און אויך זייער אייניקלעך עד סוף כל הדורות.
און פארקערט איז פארקערט רחמנא לצלן, די שאדן

זיך ג'ט'ן איז נישט די עצה

פון א קריגעריי אינדערהיים קען האבן גאר א ווייטע
השפעה, ביז פילע דורות שפעטער. זיך ג'ט'ן איז אָבער
נישט די עצה. די עצה איז צו אַרבעטן אויף זיך אויף אַ
וועג אז מען זאל זיך קענען אויסקומען אינדערהיים
מיט אַ געשמאק און שמחה.

אַ מענטש רעדט זיך איין אז ער וועט זיך ג'ט'ן און
נאכדעם טרעפן אַ צווייטע און בעסערע שידוך. דאס
איז אָבער נישט ריכטיג, ווייל די סיבה פֿאַרן וואס יעצט
איז נישט גוט איז נישט ווייל דער שידוך טויג נישט,
נאר ווייל מען האט נישט די ריכטיגע לימודים און
הדרך ווי אזוי זיך אויסקומען אינדערהיים, און
דעריבער וועט מיט אַ צווייטן נישט זיין בעסער. אויב
ווייסט מען נישט ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט אַ מאן
אָדער ווייב, וועט ביי די צווייטע זונג דאס נאך זיין פיל
שווערער. עס וועט נישט ווערן בעסער, נאר ערגער.

זיך גוטן איז נישט די עצה יט

מען דארף גוט געדענקען אז אויב קומט איינער וואס רעדט צו אז די עצה איז זיך צו גוטן, איז א סימן אז יענער איז א שליח פונעם סמ"ך מ"ם וואס זיין ארבעט איז צו צוברעכן אידישע שטיבער. חז"ל זאגן (בראשית רבה סח, ד) אז פון ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, זיצט ער און שטעלט צוזאם שידוכים. יעדער שידוך איז אויסגעארבעט געווארן דורכן אייבערשטן אליין, און דעריבער דארף יעדער שידוך זיך זיכער קענען גוט אויסארבעטן.

דער אייבערשטער האט נאר געגעבן א כח פארן סמ"ך מ"ם און די סטרא אחרא אז זיי זאלן דאס קענען חרוב מאכן, ווייל עס דארף דאך זיין א בחירה אויף דער וועלט. און דעריבער דארף מען וויסן אז דער וואס רעדט צו אז מען זאל זיך גוטן חס ושלום איז נאר א שליח פון דעם סמ"ך מ"ם און די סטרא אחרא צו

זיך גוט'ן איז נישט די עצה

צוברעכן א אידישע שטוב. דער מענטש האט זיכער אייגענע פּריוואטע אינטערעסן אין דעם. אדער איז עס קנאה און שנאה, אדער אנדערע אינטערעסן פון פּבּוּד, געלט, אדער די תּאָוה פון נצחון אז א מענטש מוז אויספירן. ער כאפט אבער נישט וואסערע חורבנות ער מאכט אן מיט דעם.

נישט אלעס וואס מען וויל - באקומט מען, און נישט אלעס וואס מען באקומט - וויל מען. אזוי גייט דאס לעבן פון א מענטש, און דאס דארף מען שטענדיג האלטן פאר די אויגן. אמת טאקע אז זאכן גייען נישט פונקטליך אזוי ווי מען האט זיך אויסגעמשלט און געוואלט. דאס וועט אבער סיי ווי אייביג אזוי זיין. מען דארף נאר וויסן ווי אזוי צו האנדלען מיט'ן לעבן. זיך גוט'ן איז בכלל נישט די עצה דערצו.

ג

לאמיר נוצן אונזער מוח מיט אביסל ישוב הדעת,
 לאמיר אביסל בעסער באטראכטן דאס בילד ווי אזוי
 עס זעט אויס נאך א ג'ט. די מאן און ווייב קומען זיך
 נישט אויס צווישן זיך, און דעריבער ווילן זיי
 אפ'הרג'נען זייער אייגענע פאמיליע לעבן, און אויך
 פארשעמען די גאנצע משפחות פון ביידע זייטן. די
 עלטערן און די פאמיליע וועלן זיך שעמען ארויסצוגיין
 אויפ'ן גאס, ווייל יעדער רעדט און שמועסט אז זייער
 זון און טאכטער האבן זיך גע'ג'ט. זיי ווערן צו שאנד
 און צו שפאט ביי יעדנ'ס אויגן, מענטשן וועלן זיי
 זייער אראפקוקן. געוויסע וועלן טאקע צושאקלען
 דעם קאפ מיט רחמנות, אבער מער פון דעם וועט
 קיינער זיי גארנישט קענען העלפן. און שוין
 אפגע'רעדט וואס די קינדער וועלן ליידן פון דעם, זיי

ווערן אינגאנצן צעבראכן אויף אייביג. און דאס אלעס איז נאר ווייל די מאן און ווייב זענען זיך נישט אויסגעקומען צווישן זיך, און זיי האבן געקלערט אז זיך צו גוטן איז די עצה ארויס פון זייערע פראבלעמען. דער אמת איז אבער אז זיך גוטן איז נישט די ריכטיגע עצה, די עצה איז נאר אז די מאן און ווייב זאלן ארבעטן אויף זיך צו פארעכטן זייערע באציאונגען, און דאן וועט יעדער זיין פרייליך.

דער מאן פון זיין זייט דארף זיך פארעכטן די ערשטע זאך אז ער זאל נישט זיין קיין קארגער אויף זיין ווייב'ס חשבון. ער זאל זיך נישט שטעלן אזוי שטארק און מאכן א גאנצער מצב פון יעדע פרוטה וואס זיין ווייב האט אויסגעגעבן. פארקערט, ער זאל איר געבן גענוג געלט מיט א ברייטהארציגקייט, ער זאל זיך פרייען אז זי געבט אויס דאס געלט צו קויפן

שײנע זאכן פאר זיך, פאר די קינדער, און פאר די הויז. אז זי זאל קענען קויפן גענוג עסן מיט א ברייטקייט. אז עס איז דא א ברייטקייט און הרחבת הדעת אינדער־היים וועט דאס דאך מאכן פרייליך אויף דעם מאן. נישט ווי די שלעכטע מענער וועלכע זענען אכזריות־דיגע קארגע מענטשן, און צאפן אויס די בלוט פון די ווייב אויף יעדע קלייניקייט וואס זי האט געקויפט און אויסגעגעבן געלט.

אויף זענען דא מענער וועלכע רודפן זייערע ווייבער אז זי זאל נישט גיין צו אירע עלטערן. דאס איז א געפערליכע רשעות. צי ער וויל יא צי נישט איז דאס סוף פל סוף אירע עלטערן און ער האט נישט קיין שום רעכט איר צו טשעפענען פארן וואס זי וויל אהינגיין. ער דארף נאר אריינטראכטן אויב עס וועט אים שמעקן

ווען זיין איידעם וועט נישט צולאזן אז זיין טאכטער זאל אים קומען באזוכן.

אזוי זענען דא אסאך שלעכטע מידות ביי מענער וועלכע טשעפענען און רודפ'ן זייערע ווייבער, זיי דערנידערן און פארשעמען די ווייבער, און האלטן איר ווי א דינסט אז זי דארף נאר ארבעטן פאר אים און אים צושטעלן פון בעסטן און שענסטן, אבער דער מאן פארגינט איר ניטאמאל א גוט ווארט איר צו שטארקן און איר מאכן גוט שפירן. און נאכדעם וואונדערט ער זיך פארנוואס ער האט נישט קיין שלום בית און עס האלט שוין ביי א גט. ער דארף פשוט אנהויבן צו ארבעטן אויף זיך און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל ארויסגיין פון זיינע שלעכטע געוואוינהייטן.

און די זעלבע איז אויך ביי די פרוי פון איר זייט, זי דארף אויך פארשטיין די זעלבע זאך אז זי קען נישט

ערווארטן צו האבן א גוטע שלום בית אויב זי איז מצער איר מאן, זי טשעפעט אים און דערנידערט אים.

עס זענען דא פרויען וועלכע פרוברן צו געוועלטיגן אויף די מענער און פארלאנגען פון זיי אז זיי מוזן טון אלעס פונקטליך ווי אזוי איר שמעקט. און אויב וואגט ער זיך צו טון אנדערש, וועט זי אים אזוי דערגיין די יארן, אים טשעפען, פארשעמען און דערנידערן, אויף א וועג אז עס זאל אים אינגאנצן אנוועקגיין דער אפעטיט פון טון עפעס אנדערש פון וואס זי וויל. דאס איז נישט קיין וועג, א מאן און ווייב דארפן האבן א צוזאמנארבעט און זיך קענען דורכרעדן און דורכשמועסן אינאיינעם, קיינער קען נישט באלעבאטעווען אויפ'ן צווייטן.

און אויב קומט זיך די פרוי נישט אויס מיט איר שוויגער, וועט זי נישט צולאזן אז איר מאן זאל גיין צו

זיינע עלטערן. דאס איז אויף א גרויסע רשעות. א פרוי קען נישט צוריק האלטן איר מאן פון גיין באזוכן זיינע עלטערן, סוף פל סוף איז דאס זיינע עלטערן און ער האט די פולסטע רעכט אריבערצוגיין צו זיי.

און ווער רעדט נאך ווען א פרוי האלט זיך צוריק פון צו זיין גרייט און ריין פאר איר מאן, מיט'ן ציל אים מצער צו זיין און דערביטערן זיין לעבן. דאס איז א געפערליכע אומרעכט וואס דער אייבערשטער איז אויף דעם נישט מוחל. עס קומט אויף דעם גאר הארבע שטראפן, און אירע תפלות ווערן נישט אנגענומען.

ווען א פרוי פירט זיך אזוי אויף, זאל זי זיך נישט וואונדערן פארנוואס עס איז נישט דא קיין שלום בית אין שטוב, פארנוואס עס האלט שוין ביי אזא מצב אז מען וויל זיך שוין ג'ט'ן. זי דארף נאר אנהויבן צו ארבעטן אויף זיך, צו ארבעטן אויף אירע מידות, און

דאן וועט אלעס ווערן צוריק געשטעלט אויפ'ן פלאץ
און עס וועט הערשן שלום ושלום אינדערהיים.

מיר האבן אויסגערעכנט עטליכע ביישפילן פון
שלעכטע מדות וואס טרעפן זיך ביי א מאן אדער ביי א
פרוי, מען קען נישט אלעס אויסרעכענען, אבער יעדער
ווייסט אליין ביי זיך וואס זיינע מדות זענען, און
יעדער האט אנדערע וועגן ווי אזוי צו טשעפענען און
דערנידערן דעם צווייטן. אלע סארט קריטיק וואס מען
טראכט אויף א צווייטן. ווען א מענטש גייט לייד'ג און
האט נישט וואס צו טון מיט די לייד'גע צייט, וועט ער
נאר זיצן און קלערן איבער די חסרונות און פעלערן
פונעם צווייטן. און דאס איז זיכער נישט קיין וועג
צוריק צו שטעלן א שלום בית.

פארשטייט זיך אז יעדער וועט טענה'ן אז נישט ער
איז דער וואס איז שולדיג, דער צווייטער איז גאר דער

וואס האט די שלעכטע מידות, און יענער איז דער וואס דארף אַרבעטן אויף די מידות. אַפילו אויב דאס איז טאקע אַמת, איז דאס אַבער נישט דער וועג צו לעזן פֿראַבלעמען, דורכ'ן אַנגלייגן די שולד אויף אַ צווייטן. יעדער דארף נאר פֿרובירן צו טון פון זיין זייט וואס ער קען צוריק צו ברענגען די שלום אין שטוב, יעדער דארף פֿרובירן דאס מערסטע צו זיין גוט און וואויל, צו מוותר זיין פֿאר'ן צווייטן דאס מערסטע וואס איז שייף, און דאן וועט ער זען ווי יענער וועט אויטאמאטיש אויף זיך פֿארבעסערן.

לאמיר זיך פֿארנעמען צו פֿארעכטן אונזערע אייגענע מידות, און נישט יענעמ'ס מידות. לאמיר מוחל זיין איינער דעם צווייטן פֿאר אַלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, און דאן וועט אונז דער אייבערשטער אויף מוחל זיין אויף אַלעס, און עס וועט הערשן שלום

ביי אונז אין שטוב. שלום איז די כלי וואס ברענגט אלע גוטע ברכות און השפעות, אזוי ווי די חז"ל זאגן (עקצין ג', י"ב) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום.

ד

חז"ל זאגן (קידושין ל:) אז עס איז דא דריי שותפים אין א מענטש. דער אייבערשטער, די טאטע און די מאמע. אלע פראבלעמען וואס מאכן זיך אין א אידישע שטוב, קומט נאר פון דעם וואס מען פארגעסט פונעם דריטן און עיקר שותף, וואס דאס איז דער אייבערשטער. די מאן און ווייב מיינען אז זיי קענען זיך אליין אן עצה געבן, זיי מיינען אז זייער שטוב ליגט נאר אין זייערע הענט, און זיי פארגעסן אז נאר דער אייבערשטער איז דער וואס פירט יעדע זאך אויף דער

זיך גוט'ן איז נישט די עצה

וועלט, און נאר ער איז דער וואס געבט זיך אפ אויף מיט זייער הויז.

אנגעהויבן מיט די קריגערייען אין שטוב. יעדער ווארפט ארויף די שולד אויפ'ן צווייטן ווען עס פאסירט סיי וועלכע פראבלעם אין שטוב. און דער אמת איז אז דאס אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין. יעדע שוועריקייט וואס א מענטש גייט דורך איז נאר א דערמאנונג פונעם אייבערשטן אז מען זאל זיך אויפוועקן און צוריק קומען צו אים. און ווען דער מענטש האט נישט קיין שכל, הויבט ער צו ווארפן די שולד אויף דעם און אויף יענעם, ער הויבט זיך אן צו קריגן מיט יעדן, אבער דאס העלפט אים גארנישט ארויס. דער אמת'ער עצה איז נאר צו גיין צום אייבערשטן און זיך אויסרעדן צו אים, צו תשובה טון אויף אלעס וואס מען האט זיך אויפגעפירט נישט

זיך ג'ט'ן איז נישט די יצה לא

ריכטיג, און דאן וועט אלעס ווערן מסודר אויפ'ן
בעסטן פארנעם.

און דאס איז אויך דער פראבלעם ווען עס קומט צו
געלט. חז"ל זאגן (תמורה ט"ז.) אז ווי נאר עס ענדיגט זיך
די פרנסה אין שטוב, הויבט זיך גלייך אן די
קריגערייען. דאס קומט אויך ווייל מען פארגעסט אז
נאר דער אייבערשטער איז דער וואס געבט פרנסה.
מען זעט ליידער פילע אידישע שטיבער וואס זענען
צעשטערט געווארן בלויז ווייל עס האט געפעלט
פרנסה. דער מאן האט פארלוירן זיין שטעלע, דאס איז
א זאך וואס פאסירט צו גענוג און נאך מענטשן, און
אנשטאט אז די פרוי זאל אים שטיין צו די האנט און
אים שטארקן אז ער וועט טרעפן א צווייטע און
בעסערע פרנסה, און אריינגעבן אין אים א מוט אז ער
זאל האבן די חשק צו גיין זוכן א גוטע שטעלע

אױימֶ צופֿרענגען געלט אין שטוב, אַנשטאט דעם
 הויבט זי אים אָן צו פֿאַרשעמען און דערנידערן ביז ער
 פֿאַרלירט זיין מוט, און אַנשטאט צו גיין זוכן פֿרנסה,
 הויבט ער נאר אָן זיך צוריק צו קריגן ביז עס ווערט פֿון
 דעם אַ גרויסער פייער, און עס האַלט שוין ביי אַ גט
 רחמנא לְצִלָּן.

ווען מען זאל אָבער געדענקען אז נאר דער
 אױבערשטער געבט פֿרנסה, וועט מען נישט שרייען
 אױפֿ'ן מאַן, נאר מען וועט שרייען צום אױבערשטן אז
 ער זאל שיקן געלט און פֿרנסה בְּשפֿע. בייִדע, סיי דער
 מאַן און סיי די פֿרוי, וועלן נאר בעטן דעם אױבערשטן
 אז עס זאל אַרײַנקומען די שפֿע, און דאן וועלן זיי סיי
 געהאַלפֿן ווערן מיט פֿרנסה, און סיי עס וועט הערשן
 שלום בֵּית און פֿרידן אין שטוב.

זיך גוטן איז נישט די עצה לג

און די זעלבע איז ביי א מאן וואס איז קארג און וויל
נישט געבן גענוג געלט פאר זיין ווייב, דאס קומט אויך
נאר פון דעם ווייל ער האט פארגעסן אז נאר דער
אייבערשטער געבט דאס געלט, ער מיינט אז ער אליין
איז דער וואס שאפט די געלט, און דעריבער איז ער
אזוי קארג דערמיט. ווען ער זאל אבער האבן א ריינע
אמונה אז נאר דער אייבערשטער געבט פּרנסה, וועט
ער נישט אזוי קארגן אויף די געלט, און ער וועט געבן
גענוג געלט בשפע פאר זיין ווייב.

און ווי די חז"ל זאגן זענען די עלטערן מיטן
אייבערשטן שותפים אינאיינעם אין די קינדער. און
מען דארף זיך רעכענען מיט וואס דער דריטער שותף,
דער אייבערשטער, האט צו זאגן וועגן די קינדער. ווען
די מאן און ווייב זענען אזוי דערביטערט אז זיי האלטן
שוין ביי א גוט חס ושלום, דאן קלערן זיי נישט פון די

קינדער, זיי כאפן נישט די הארבקייט פון די זאף. זיי
 כאפן נישט אז זיי הרג'ענען די קינדער אינגאנצן.

קינדער קוקן זייער שטארק ארויף אויף די עלטערן,
 יעדע זאף וואס זיי זעען ביי די עלטערן איז ביי זיי
 הייליג און טייער. און ווען זיי זעען ווי די עלטערן
 קריגן זיך און שלאגן זיך, לאזט דאס איבער אויף די
 קינדער א שרעקליכער שאדן אויף אייביג.

די עלטערן זאגן: "מיר דארפן טון וואס ס'איז גוט
 פאר אונז, מיר וועלן זיך ג'ט'ן און יעדער וועט זיך גיין
 זיין וועג, און די קינדער זאלן גיין צו אלע רוחות". דאס
 איז א געפערליכע אכזריות און רשעות וואס האט נישט
 זינס גלייכן. א מענטש וואס הרג'ט א צווייטן איז דאך
 א געפערליכער רשע און רוצח. און נאך מער ווען
 איינער הרג'ט אסאך מענטשן, און נאך א גרעסערע
 רציחה איז ווען מען הרג'ט די אייגענע קינדער רחמנא

זיך ג'ט'ן איז נישט די עצה לה

לצ'לן. און דאס איז ממש וואס עלטערן טוען ווען זיי
ג'ט'ן זיך רחמנא לצ'לן. בלויז פאר די טובה פון די
קינדער וואלטן זיך די עלטערן געדארפט צוריק האלטן
פון צו טון דעם שווערן אקט.

לאמיר אריינברענגען דעם אייבערשטן ביי אונז אין
שטוב, און דאן וועט אלעס זיין גוט. א מענטש וואס
לעבט מיט'ן אייבערשטן ווערט נישט אזוי שנעל
אויפגערגט ווען עפעס גייט נישט אזוי ווי ער האט
געוואלט. מיט'ן אייבערשטן אין שטוב וועלן די
עלטערן זיך מכבד זיין איינער דעם צווייטן, און יעדע
פראבלעם וועלן זיי אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן
און דער אייבערשטער וועט זיי העלפן, און זיי וועלן
לעבן אינאיינעם בשלום ובשלחה אלע דריי שותפים
אינאיינעם.

ה

חז"ל זאגן (מועד קטן י"ח:): אז יעדן טאג גייט ארויס א
 בת קול פון הימל און רופט אויס: "בת פלוני לפלוני".
 יעדער שידוך איז אנגעשריבן פון הימל אז דאס דארף
 אויסגעפירט ווערן, עס וועט נישט העלפן קיין שום
 תחבולות וואס מענטשן וועלן טון קעגן דעם שידוך,
 אויב איז דאס באשערט וועט דאס זיכער ווערן.

דעריבער דארפט איר געדענקען אז מיט דעם וואס
 איר ווילט זיף גט'ן און צעברעכן חס ושלום א שידוך,
 גייט איר מיט דעם קעגן דער ווילן פון באשעפער. אויב
 האט איר חתונה געהאט אינאיינעם, איז דאס א סימן
 אז דאס איז געווען דער ריכטיגער שידוך פון הימל, און
 עס וועט אייף גארנישט בעסער ווערן אויב איר וועט
 זיף צעשיידן. איר וועט נאר האבן דעם גיהנום אויף די
 וועלט, איר וועט גאר אסאך לייזן נאכדעם דערפאר.

אנשטאט צו צופרעכן דעם זיווג, צו טראכטן אלע סארט וועגן ווי אזוי איר קענט זיך גוטן, זאלט איר ענדערש צופרעכן אייער שלעכטע מידות, איר זאלט אריינגלייגן אלע כוחות צו טראכטן א וועג ווי אזוי זיך צו פארבעסערן, צו זען ווי אזוי איר קענט אנהויבן צו האבן גוטע מידות, און דאן וועלן אלע פראבלעמען אוועקפאלן פון זיך אליין, אלעס וועט שוין זיין גוט.

ליידער זעט מען אזעלכע זאכן אז א מאן קען האבן אין זיך אזא מאס רשעות אז ער וועט פארשעמען און דערנידערן זיין ווייב ברבים, פאר די אויגן פון די קינדער, פאר די אויגן פון איר פאמיליע און פריינדינס. דאס איז א געפערליכע רשעות וואס א מענטש דארף אויסרייסן פון זיך ווי שנעלער. און אמאל גייט עס פארקערט אויך, ווען די פרוי קען זיך נישט שטארקן אויף אירע מידות, און זי פארשעמט איר מאן ברבים.

און אזוי ווייטער פארשידענע אנדערע שלעכטע מידות
וואס העלפן נאר צו צעשטערן א שלום בית.

ס'איז שוין צייט זיך אפצולאזן פון די אלע זאכן. די
בעסטע טובה פאר'ן מענטש איז ווען ער קען ארבעטן
אויף זיך, ווען ער קען וויינען און בעטן דעם
אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין ארויסצורייסן פון זיך
אלע זיינע שלעכטע געוואוינהייטן, און דאן וועט
הערשן שלום ושלום אינדערהיים.

די גאנצע לעבן פון א מענטש אויף דער וועלט
נעמט נישט מער ווי אן אויגן-בליק. אט איז מען דא
און אט גייט מען שוין ארויס פון דא. ליידער הערט
מען ביטערע טראגעדיעס אויף א טעגליכן פארנעם,
יונגע מענטשן ווערן קראנק מיט שווערע מחלות לא
עלינו, און ליידער זענען דא אסאך וואס געזעגענען זיך
פון דער וועלט אין א יונגן עלטער רחמנא לצלן.

זיך ג'ט'ן איז נישט די עצה לט

ווען מען טראכט אריין אין דעם, מאכט זיך א מענטש א חשבון אז פאר די פאר יאר וואס מען לעבט אויף דער וועלט, לוינט זיך נישט אנוועקצוגעבן זיך צו קריגן א גאנצן טאג, און נאר וועלן שטענדיג אויספירן און ווייזן אז מ'איז גערעכט. עס לוינט זיך ענדערש צו ארבעטן אויף זיך און אויסרייסן פון זיך די שלעכטע מידות, און אזוי קען מען אפגעבן די יארן מיט א געשמאק און שמחה.

לאמיר זיך פארשטעלן ווי א מענטש ליגט ליידער אין שפיטאל ביטער קראנק, די דאקטורים האבן שוין אויפגעגעבן אויף אים און זיי זאגן אז ער האט נאך קוים עטליכע מינוט אדער עטליכע שעה צום לעבן, וועט דען אזא מענטש האבן די מינדערסטע קלער פון א גוט? אויב יא, מוז ער זיין גאר א גרויסער שוטה.

די גאנצע לעבן פונעם מענטש הענגט אויף א האר,
 מען געבט זיך איין דריי און מען איז שוין לאנג נישט
 דא, עס לוינט זיך אנצושטרענגען און אנהויבן צו לעבן
 מיט אמונה, צו טראכטן פון באשעפער און אלעמאל
 געדענקען אז נאר דער אייבערשטער פירט יעדע
 קלייניקייט אויף דער וועלט, און אויב איינער האט
 עפעס שלעכטס געטון איז עס אויך נאר פונעם
 אייבערשטן, און צו אים דארף מען זיך ווענדן, און
 נישט אנהויבן צו פירן מחלוקת מיט דעם אדער יענעם.

ווי וואויל און גוט איז פאר די פאר-פאלק וואס
 נעמען די אמת'ע ווערטער אין הארץ אריין, זיי ציען
 צוריק פון זייערע נארישע געדאנקען וואס זיי האבן
 בכלל געקלערט פון זיך גוטן חס ושלום, זיי מישן
 אריבער צו א נייעם פרישן בלעטל, זיי מאכן שלום
 צווישן זיך, און דערמיט ברענגען זיי אריין דעם

מא

זיף גִּטִין איז נישט די עצה

אייבערשטן וואס זיין נאמען איז "שלום" צו זיף אין
שטוב אריין, און דאן וועלן זיי זוכה זיין צו באקומען
אלע גוטע ברכות און ישועות און עס וועט זיי זיין גוט
אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל בן ריצא רעכיל נ"י

וזוגתו

אסתר גיטל בת חיי שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,
שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי, רחל לאה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רויחא, וזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרדכי שאול יעקב בן צביה פערל אינדיג נ"י

חוגתו

מלכה רחל בת לאה נעמי תחי'

וילדיהם

נחמה אסתר, חנה פראדל, דבורה גיטל,

בלומא, נפתלי צבי, פייגא ליבא, ישראל יוסף.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה,

ויתברך מפי אל אליון בבני חיי ומוזני רוויחא, ויזכו

לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן

כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם צבי בן פיגא נ"י

וזוגתו

לאה שעניא בת העניא רחל תחי'

וילדיהם

רייזל, חיה, רבקה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני

חיי ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.